

ROZKAZ Nr. 43.

Przemyśl, dnia 14. lutego 1919.

1.

L. exh. 73/IV. d.

Przydział.

Sekc. Sosnowski Henryk ze Szpitala zapas. na Zasaniu zostaje przydzielonym do Zakładu odwszania na Zasaniu.

2.

L. 125.

Przydzielam do Grupy Chyrów Księdza kapelana, Jana Siłkę, z superyoratu D. O. Wojsk. w Przemyślu. Ksiądz Kapelan Franciszek Juszczyk, który w wymienionej Grupie dotychczas funkcyje duszpasterskie sprawował, zostaje przydzielony do Superyoratu D. O. Wojsk. w Przemyślu, dokąd po nadejściu zastępcy ma odejść.

3.

L. cz. 616/VII.

Na rozkaz Nr. 36, N. D. W. P. „Wschód“ z dnia 11/II. br.

Lekarz podpor. Dr. Władysław Hibl zostaje przydzielony ze Szpitala zapas. w Przemyślu na Zasaniu do grupy rotm. Borkowskiego.

4.

L. cz. 615/VII.

Szkoła sanitaryuszy.

Na rozkaz Nr 36. N. D. W. P. „Wschód“ z 11/II. b. r.

Przypomina się ponownie, że wszystkie oddziały nie mające dotąd po czterech wyszkolonych sanitaryuszy na kompanię, mają bezzwłocznie przydzielić nadających się do tego żołnierzy, którzy muszą umieć czytać i pisać, do szkoły sanitaryuszy.

Grupy: Rotmistrza Borkowskiego, Nowe Miasto i podpułk. Lindego, które nie mają dotychczas żadnych wyszkolonych sanitaryuszy, przeznaczą do tej szkoły na razie z każdej kompanii 2, z każdej baterji zaś 1 żołnierza.

Szkoła sanitaryuszy znajduje się w Szpitalu okręgowym w Przemyślu. Nowy kurs rozpocznie się w dniu 16-go lutego b. r.

5.

P. L. 276/adj.

Stwierdzam, że porucznik Maryan Doskowski prowadzi od dnia 1 stycznia 1819 r. Dowództwo batalionu uzupełniającego 10 pp. w Przemyślu.

6.

L. cz. 611/VII.

Wykaz lekarzy cywilnych.

Dowództwa powiatowe w Jarosławiu i Cieszanowie, które dotychczas wykazu lekarzy cywilnych, w ich powiecie się znajdujących, nie nadesłały, (Rozkaz Nr 29 D. O. Wojsk. z dnia 29. I. b. r. Punkt 24) mają to natychmiast uczynić. Wykazy powyższe mają nadesłać także Dow. powiatowe: Brzozów, Sarnok, Lisko i Dobromil.

7.

L. 930/27 u.

W myśl art. 83. Dodatku do Nr 2. „Dziennika Rozporządzeń komisji Wojskowej“ z dnia 1. listopada 1918, zezwalam starszemu żołnierzowi Franciszkowi Naji, przydzielonemu do posterunku żandarmeryi w Łętowni, na noszenie odznak jednorocznictwa.

8.

L. 933/26 u.

W myśl Art. 88. Dodatku do Nr 2. „Dziennika Rozporządzeń komisji Wojskowej“ z dnia 1. listopada 1918, zezwalam szeregowcowi Józefowi Jabłońskiemu, przydzielonemu do szpitala dla zwierząt Nr 1 w Jarosławiu, na noszenie odznak jednorocznictwa.

9.

L. exh. 72/IV. d.

Wykształcenie maszynistów dla dezynfektorów.

Maszynista Stanisław Kamiński z Zakładu odwszania na Zasaniu wyszkoli do dni ośmiu, pięciu żołnierzy tak w pracy przy dezynfektorze, jak i przy łaźni.

W tym celu przydzielą: 10 p. p. w Przemysłu (Zasanie) i kadra 3 p. p. do 2 żołnierzy, o ile możliwości z zawodu ślusarskiego lub kowalskiego, którzy się dnia 15 lutego 1919 o godz. 12. przedpoł. u por. Frankowskiego w Zakładzie odwszania na Zasaniu zgłoszą.

10.

Tymczasowe przepisy gospodarki wyekwipowania wojsk. Zaopatrzenie jednostkowe.

Każdy żołnierz zostaje zasadniczo umundurowany i wyposażony przez ten oddział kadrowy, do którego przydzielonym zostanie przez właściwą mu komisję poborową. Następuje to albo od razu po przyjęciu do oddziału, albo przy przeznaczeniu do formacji marszowej.

Równocześnie z wydaniem umundurowania ma być wpisany wykaz tegoż umundurowania do książki żołdu żołnierza, który odpowiada za całość powierzonych mu przedmiotów.

Przy przeniesieniu żołnierza do innej formacji jest zasadą, iż odchodzić ma on kompletnie wyekwipowany; o ile tak nie jest, uwidocznione to ma być wyraźnie z podaniem powodów na karcie zaopatrzenia, z którą żołnierz wychodzi z oddziału.

W razie stwierdzenia jakiegokolwiek braku wyekwipowania żołnierza, winien komendant oddziału odpowiedzianym jest za jak najoszczędniejszą gospodarkę w zakresie wyekwipowania. W tym celu powinien znajdować się przy każdej kompanii krawiec i szewc do naprawy uszkodzonych mundurów, względnie obuwi. Przedmioty tak dalece zużyte, iż nie mogą służyć w kompanii względnie nie mogą być naprawione, (pasy, tornistry, etc.) mają być zwrócone przy poborze uzupełnień do magazynu.

Komendant kompanii wyda każdorazowo zarządzenia umożliwiające żołnierzom utrzymanie czystości i całości bielizny. W tym dziale wskazana jest jak-największa oszczędność.

Administrację wyekwipowania w batalionie lub samoistnym oddziale prowadzi oficer kasowy. Za samoistny oddział uważa się każdą formację posiadającą wyznaczonego własnego oficera kasowego. Ma on za zadanie:

a) odbierać wykazy zapotrzebowania wyekwipowania poszczególnych kompanii,

b) przedstawiać sumarycznie zapotrzebowania batalionu, potwierdzone przez komendanta batalionu względnie oddziału,

c) pobierać wyekwipowanie z magazynu i rozdzielać je wedle podanych wykazów zapotrzebowania między kompanie.

d) przedkładać w drodze służbowej sumaryczne zamknięcie miesięczne stanu wyekwipowania batalionu (na podstawie stanu wyekwipowania kompanii).

Nieprzedłożenie zestawienia tego do dnia 10-go następnego miesiąca pociągnąć za sobą może wykluczenie od poboru aż do uporządkowania administracji.

Oficer kasowy pobierać ma tylko tę ilość przedmiotów, która wykazana jest w zapotrzebowaniach wszystkich kompanii.

W celu kontroli i ewidencji prowadzi się: a) wykaz stanu wyekwipowania w kompanii, oraz b) dziennik zużytkowania pobranych z magazynu przedmiotów wyekwipowania.

Ad a) Wykaz obejmuje po stronie przychodu: 1) imienny spis ludzi z pierwszego dnia miesiąca z podaniem rzeczywiście przez nich posiadanego wyekwipowania, 2) każdy przybytek nowo przydzielonych ludzi imiennie z wyekwipowaniem, 3) sumarycznie każdy pobór przedmiotów wyekwipowania z magazynu.

Po stronie rozchodu:

1) Każdy ubytek ludzi imiennie z wyszczególnieniem faktycznie zabranego przez nich wyekwipowania,

2) każdy faktycznie stwierdzony ubytek przedmiotów wyekwipowania u żołnierzy, który ma być pokryty poborem z magazynu z uwagą, czy ubytek ten jest usprawiedliwiony.

Saldo wykazane musi być absolutnie zgodne ze stanem faktycznym.

Wykaz wyekwipowania ma być zamykany z końcem każdego miesiąca i odsyłany do komendy batalionu.

Ad b) dziennik obejmuje po stronie przychodu:

a) sumaryczny wykaz pobranych w danym dniu z magazynu przedmiotów wyekwipowania,

b) imiennie wyszczególniony wykaz w wyjątkowych przypadkach zatrzymanych części wyekwipowania n. p. żołnierzy odeszłych do innego oddziału, rannych lub zabitych i t. p.

Po stronie rozchodu:

Imienny spis ludzi, którym wyekwipowanie wydano (spis musi być zgodnym z wpisami w książkach żołdu danych żołnierzy).

Do prowadzenia tak wykazu jak i dziennika używa się tych samych formularzy, które zależnie od celu wypełnia się odpowiednio.

Komendant kompanii odpowiedzialnym jest za jak najoszczędniejszą gospodarkę w zakresie wyekwipowania. W tym celu powinien znajdować się przy każdej kompanii krawiec i szewc do naprawy uszkodzonych mundurów, względnie obuwi. Przedmioty tak dalece zużyte, iż nie mogą służyć w kompanii względnie nie mogą być naprawione, (pasy, tornistry, etc.) mają być zwrócone przy poborze uzupełnień do magazynu.

Komendant kompanii wyda każdorazowo zarządzenia umożliwiające żołnierzom utrzymanie czystości i całości bielizny. W tym dziale wskazana jest jak-największa oszczędność.

Administracja wyekwipowania w batalionie względnie w innych samoistnych oddziałach:

Administrację wyekwipowania w batalionie lub samoistnym oddziale prowadzi oficer kasowy.

Za samoistny oddział uważa się każdą formację posiadającą wyznaczonego własnego oficera kasowego. Ma on za zadanie:

a) odbierać wykazy zapotrzebowania wyekwipowania poszczególnych kompanii,

b) przedstawiać sumarycznie zapotrzebowania batalionu, potwierdzone przez komendanta batalionu względnie oddziału,

c) pobierać wyekwipowanie z magazynu i rozdzielać je wedle podanych wykazów zapotrzebowania między kompanie.

d) przedkładać w drodze służbowej sumaryczne zamknięcie miesięczne stanu wyekwipowania batalionu (na podstawie stanu wyekwipowania kompanii).

Nieprzedłożenie zestawienia tego do dnia 10-go następnego miesiąca pociągnąć za sobą może wykluczenie od poboru aż do uporządkowania administracji.

Oficer kasowy pobierać ma tylko tę ilość przedmiotów, która wykazana jest w zapotrzebowaniach wszystkich kompanii.

Tworzenie jakiegokolwiek magazynu przy batalionie nie jest zasadniczo przewidziane. Natomiast dopuszczalnym jest posiadanie pewnej minimalnej rezerwy zapasu, który użyty być może w wypadku nagłym i winien być przepisany wyżej sposobem natychmiast uzupełnionym.

Oficer kasowy używa tych samych formularzy, które przepisane są dla kompanii; zamiast nazwisk ludzi wpisuje kompanie i liczbę jej stan ludzi.

Oficer kasowy ma sprawdzać administrację wyekwipowania w kompanii, udzielać potrzebnych wskazówek i wyjaśnień, ma ułatwiać utworzenie kompanijnych warsztatów krawieckich i szewskich, ułatwić w razie potrzeby utworzenie pralni bielizny i t. d.

Powyższe zasady mają być zastosowane także i wtedy, gdy bataliony pozostają w organicznym związku pułków.

Administracja w wyekwipowaniu w Intendanturze.

W Intendanturze prowadzi dział wyekwipowania osobny referent, z którym bezpośrednio znoszą się oficerowie kasowi batalionów; przysługuje mu prawo dysponowania zapasami magazynu wedle przedstawionych wykazów zapotrzebowania.

Przydziały materiałów z magazynów mają następować natychmiast po przedstawieniu wykazów zapotrzebowania.

W razie stwierdzonego niskiego stanu zapasów w magazynie i niemożliwości uzupełnienia ich w bliskim czasie, należy żądać od oficerów kasowych przedstawienia oddzielnych wykazów zapotrzebowania dla żołnierzy, odchodzących w pole, przyczem za prawdziwość dat odpowiedzialni są oficerowie kasowi i komendanci oddziałów. W takim razie wydaje się przedmioty wyekwipowania tylko dla żołnierzy, odchodzących bezpośrednio na front, dla reszty wyekwipowanie używane, które należy tak w asygnacji jak w kompanijnych i batalionowych wykazach wyrażnie jako używane określać.

W razie wielkiego braku wyekwipowania wogóle, należy pokrywać zapotrzebowanie oddziałów kadrowych dopiero po przebyciu połowy czasu przeznaczanego na wyszkolenie żołnierza.

Formacje pomocnicze wzgl. żołnierze przydzieleni do funkcji pomocniczych otrzymują z reguły tylko wyekwipowanie używane.

Referentowi wyekwipowania podlegają bezpośrednio magazyny wyekwipowania, które na asygnaty jego wydają oficerom kasowym przekazane ilości wyekwipowania na podpisane przez tych ostatnich kwity.

Kontrakty podpisane przez magazyn mają być jako podstawa księgowania starannie przechowywane.

W razie gdyby magazyn z powodu chwilowego braku nie mógł wydać którego z asygnowanych przedmiotów wyekwipowania, winien wystawić poświadczenie, które będzie podstawą do wystawienia nowej asygnaty.

Referentowi wyekwipowania przysługuje prawo badania prawidłowości gospodarki w jego zakresie w batalionach i składania raportów o wynikach.

Pokrycie zapotrzebowania oficerów.

Oficerom nie przysługuje prawo poboru wyekwipowania razem z żołnierzami, natomiast mogą oni zakupywać je wedle tabeli szacunkowej za gotówkę w osobnym zakładzie umundurowania oficerów w ilościach ograniczonych.

Do poboru wyekwipowania służą książki poborów, wystawione przez oficera kasowego danej formacji.

Przepisy ustawy austriackiej o umundurowaniu M. — 3., zostają nadal w mocy, o ile nie zostają dotknięte ogłoszonymi w dzisiejszym rozkazie tymczasowymi przepisami.

Po odbiór skóry na podeszwy zgłosić się należy wprost do magazynu głównego umundurowania w poniedziałki i soboty w czasie od godz. 2-giej do 5-tej popołudniu bez potrzeby przedkładania w drodze służbowej pisma do Intendantury.

W sprawie materii oficerskiej obowiązuje nadal obowiązek przedkładania odnośnych pism w drodze służbowej, które będą uwzględniane tylko w wyjątkowych wypadkach podyktowanych oczywistą koniecznością, jak n. p. odejście na front, utrata ubrania skutkiem działań wojennych i t. p. Ograniczenie to według przypuszczeń jest tylko chwilowe; zostanie zniesione po skompletowaniu braków.

11.

I. L. 2562.

O poborach urlopowanych rekonwalescentów.

Ogłasza się 435 Rozkaz Min. Spraw Wojsk. z 24/I 1919, Dz. R. W. Nr. 12 z 4/II 1919.

Szpitalom wojskowym przyznaje się prawo udzielania rekonwalescentom urlopu do 4-ch tygodni. Urlop ten zostaje ogłoszonym w rozkazie dziennym szpitala, który też wystawia kartę urlopową z zaznaczeniem, że chory po upływie urlopu ma się zgłosić do swego pułku (oddziału). Jednocześnie szpital powiadamia dotyczący oddział.

Dokumenty podróży wystawia szpital. Chory melduje się do pobytu w komendzie oddziału miasta lub powiatu.

W wypadkach, jeżeli chory potrzebuje dłuższego urlopu niż 4 tygodnie, szpital występuje z odpowiednim wnioskiem z orzeczeniem lekarskim do D. O. G., które rozstrzyga na jak długo urlop udzielonym być może. Aż do rozstrzygnięcia chory pozostaje w szpitalu.

Urlopowanym wzrost ze szpitala, szpital wypłaca żołd i strawne najwyżej do końca miesiąca, w którym się urlop zaczyna — za następny miesiąc otrzymałby chory pobory od swego oddziału.

Szpitalną kartę przyjęcia, szpital po odejściu chorego, odsyła do dotyczącego pułku (oddziału).

Formularz orzeczenia lekarskiego:

Szpital L.

Orzeczenie wojskowo lekarskie:

Szeregowiec

Po upływie urlopu ma powrócić do swego oddziału w

Widziałem i zgadzam się: dnia 1919.

Podpis naczelnego lekarza szpitala. Podpis lekarza ordynatora.

12.

L. 951/adj.

Ad K. 137/19. Sąd pol. D. O. Wojsk. — Oddział, który prowadzi w ewidencji plutonowego Marcina Smajdora, ma go dostawić do przesłuchania przed sędzią-por. Drem Sowilskim, Sąd polowy, Koszarowa 5, drzwi 46.

13.

L. 954/adj.

I.

Ad K. 429/19. Sąd pol. D. O. Wojsk. — Szereg. Władysław Procyk, z Dow. komp. asyst. przy Dow. Pow. w Przemyślu, zbiegł 26 stycznia 1919 w niewiadomym kierunku i dotychczas nie powrócił.

Daty osobiste: urodzony, przynależny i zamieszkały w gminie Bachórz pow. Brzozów, rel. rzym. kat. stanu wolnego, z zawodu rolnik — bliższego rodowodu brak.

Za zgodność:

SEBERA, kap,
szef adjutantury.

II.

L. 955/adj.

Ad K. 418/19. Sąd pol. D. O. Wojsk. — Szereg. Stanisław Pawlik z Dow. I. komp. piechoty powiatu łańcuckiego, zbiegł w niewiadomym kierunku i dotychczas nie powrócił.

Daty osobiste: ur. 6/V, 1901 w Żołyni powiat Łańcut, tamże przynależny, rel. rzym. kat. stanu wolnego, syn Marcina i Anieli.

Wszystkie władze i organy mają śledzić za wyżej wymienionymi i w razie przydybania ich przyaresztować i odstawić do Sądu polowego w Przemyślu z powołaniem się na L. cz. K.

MINKIEWICZ m. p.
brygadyer.